

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

अंहितेनानुमतो महात्मा क्षणेन हन्यांस चराचरं जगत् ॥ मया हिराजन्सुदिगीश्वरादिशो विजित्य सर्वा भवतः कृतावशे ॥ ३१ ॥ सराजसूयश्च समाप्तदक्षिणः स
भाचदिव्याभवतो ममौजसा ॥ पाणौ पृषत्कानि शितामैव धनुश्च सज्यं विततं सबाणं ॥ ३२ ॥ पादौ च मे सरथौ सध्वजौ च न माहं शुद्धगंतं जयंति ॥ हताउदी
च्यानिहताः प्रतीच्याः प्राच्यानि रस्तादाक्षिणात्या विशस्ताः ॥ ३३ ॥ संशप्तकानां किंचिदेवास्ति शिष्टं सर्वस्य सैन्यस्य हतं मयार्धं ॥ शेते मया निहता भारतीयं च मूरा
जन्देव च मम प्रकाशा ॥ ३४ ॥ ये चास्त्रज्ञास्तानहं हन्मि चास्त्रैस्तस्माद्धो काने षकरो मि भस्म ॥ जैत्रं रथं भीममास्थाय कृष्णयावः शोघं सतपुत्रं निहतुं ॥ ३५ ॥ राजा भ
वत्वधसुनिर्वृतो यं कर्णं रणेनाशयितास्मि बाणैः ॥ इत्येव मुक्त्वा पुनराह पार्थो युधिष्ठिरं धर्मभृतां वरिष्ठं ॥ ३६ ॥ अद्यापुत्रासतमाता भवित्री कुंती वाथो वामयातेन
वापि ॥ सत्यं वदाम्यघनकर्णमाजौ शरैरहत्वा कवचं विमोक्ष्ये ॥ ३७ ॥ संजय उवाच इत्येव मुक्त्वा पुनरेव पार्थो युधिष्ठिरं धर्मभृतां वरिष्ठं ॥ विमुच्य शस्त्राणि
धनुर्विस्तज्य कोशे च खड्गं विनिधाय तूर्णं ॥ ३८ ॥ स व्रीडयानघ शिराः किरीटी युधिष्ठिरं प्राजलिरभ्युवाच ॥ प्रसीद राजन् क्षमयन्मयोक्तं काले भवान्वेत्स्यति तन्न
मस्ते ॥ ३९ ॥ प्रसाधराजानममिन्नसाहं स्थितो ब्रवीच्चैव पुनः प्रवीरः ॥ नेदं चिराद्विप्रमिदं भविष्यत्वावर्तते साध्विभिया मिचैनं ॥ ४० ॥ याम्येष भीमं समरात्प
मोक्तुं सर्वात्मना सतपुत्रं च हंतुं ॥ तव प्रियार्थं मम जीवितं हि ब्रवीमि सत्यं तदवेहिराजन् ॥ ४१ ॥ इति प्रयास्य नृपगृह्य पादौ समुत्थितो दीप्ततेजाः किरीटी ॥ एतच्छु
त्वा पाण्डवो धर्मराजो भ्रातुर्वाक्यं परुषं फाल्गुनस्य ॥ ४२ ॥ उत्थाय तस्माच्छयनादुवाच पार्थ ततो दुःखपरीतचेताः ॥ कृतं मया पार्थ यथानसाधु येन प्रासं व्यसन
वः सुघोरं ॥ ४३ ॥ तस्माच्छिरश्छिदिममेदमद्य कुलांतकस्याधमपूरुषस्य ॥ पापस्य पापव्यसना न्वितस्य विमूढबुद्धेरलसस्य भीरोः ॥ ४४ ॥ वृद्धावमंतुः परुष
स्य चैव किं ते चिरं मेत्यनुस्तृत्य रुक्षं ॥ गच्छाम्यहं न मे वाद्यपापः सुखं भवान्वत्तं तं महिहीनः ॥ ४५ ॥ योग्यो राजा भीमसेनो महात्मा ह्कीबस्य वाममकिराज्यकृत्यं ॥
न चापिशक्तः परुषाणि सोढुं पुनस्तवेमानिरुषान्वितस्य ॥ ४६ ॥ भीमो स्तुराजाममजीवितेन नकार्थमद्यावमतस्य वीर ॥ इत्येव मुक्त्वा सहसोत्पपातराजा तत
स्तच्छयनं विहाय ॥ ४७ ॥ इयेष निर्गतुमथो वनाय तं वासुदेवः प्रणतोभ्युवाच ॥ ४८ ॥ राजन् विदितमेतद्वै यथा गांडीवधन्वनः ॥ प्रतिज्ञासत्यसंधस्य गांडीवप्रति
विश्रुता ॥ ब्रूयाद्य एवं गांडीवमन्यस्मै देयमित्युत ॥ ४९ ॥ वध्योऽस्य सपुमाल्लोके त्वया चोक्तो यमीदृशं ॥ ततः सत्यां प्रतिज्ञां तं पार्थेन प्रतिरक्षता ॥ ५० ॥